ß dei soli⁹ nez enī ipsius intellectū pax eius

Concordāt aūt nobiscū lxxi excellit.
Cāgeli. etiā nūc cū remittūtur nrā pccā.
Ideo p⁹ ɔmē oracōez scē eccie in ordine ɔfessi
onis poitur remissio pccōꝝ. Per hāc eī stat
eccia q̄ in terris ē. p hāc non perit qd̄ perie
rat ⁊ inuentū est. Excepto quippe baptisma
tis munere. qd̄ ɔtra pccm̄ originale donatū
ē. ut qd̄ gn̄atione attractū est. regn̄acōne
soluatur. ⁊ tn̄ actia q̄ꝫ pcca quecūqꝫ corde.
ore. ope. ɔmissa inueneit tollit. Hac g̊ excep
ta mag̃ indulgen̄ vn̄ incipit hoīs renouacō
in q̄ soluitur oīs reatus ⁊ ingn̄atus. ⁊ addi
ctus. ita etiā vita certa iā racōne vtētis eta
tis quātalibꝫ p̄pollꝫ fecūditate iusticie sine
remissione peccatoꝝ nō agitur. quoniā filij
dei quamdiu mortaliter viuūt. cum morte
confligunt. Et quāuis de illis sit veraciter
dictum quotquot spū dei aguntur. hij filij
dei sunt. sic tamen spiritu dei excitantur ut
tanq̄ filij dei ꝓficiāt ad deū ut etiā spū scō
agg̃uāte maxime corruptibili corpe tāquā
filij hoīs in q̄busdā hūanis motibꝫ deficiāt
ad semetipōs. ⁊ ideo peccent. Inter est quid̄
quātū satis dicitur. Neqꝫ enī quia pccm̄ est
omē crimen. ideo crimen ē etiā omē pccātū
Itaqꝫ sanctoꝝ omīium vitā quādiu in hac

morte vnitur inueniri posse dicimus sine cri
mine. Peccatū aūt si dixerimus qꝛ nō habe
mus ait scūs apostolus. Nosipōs seducimꝰ
ꝛ veritas in nobis est. lxxii

Sed neqꝫ de ip̄is criminibꝫ quālibꝫ ma
gnis remittendis in sancta ecclesia
dei misericordia despanda ē agentibꝫ peitē
tiam ꝑm modū sui cuiusqꝫ peccati. in actōne
aūt cuiusqꝫ penitētie ubi tale ꝯmissum est.
ut is qui ꝯmisit a xp̄i etiaꝫ corpe separetur.
non tā cōsiderāda est mensura temporis q̄
doloris. Cor eni ꝯtritū ꝛ huīliatum deus nō
spernit. Verꝫ qꝛ plerūqꝫ dolor alterius cordꝰ
occultus ē altei. nec in alioꝝ noticiā ꝑ verba
l̄ quecunqꝫ alia signa procedit. cū sit coram
illo cui dr. Gemitus meus a te nō est abscō
ditus. recte ꝯstituūtur ab hijs qui presunt
ecclesijs tpa penitentie. ut fiat satis etiaꝫ ec
clesie. in qua remittuntur etiā ipsa peccata
Extra eam quippe nō remittuntur. Ipsa ei
ꝓprie spm̄ scm̄ pignꝰ accepit. sine quo non
remittūtur vlla pecc̄a. ita ut quibꝫ dimittū
tur. vitam ꝯsequantur eternam. lxxiii

Magis eni ꝓpt̄ futurum iudiciū fit re
missio pcc̄oꝝ. In hac autē vita usqꝫ
adeo valet qd̄ scriptū est. Graue iugū sup
filios adā. a die exitus de ventre mr̄is eoꝝ

vsq; in diem sepultuē in mr̄em oīm. ut etiā
puulos videa⁹ post lauacrū regn̄acōis di-
uersoꝝ maloꝝ afflictōne cruciari. ut intel
ligam⁹ totū qd̄ salutaribꝫ sacramētis agit̄
magis ad spē futuroꝝ bonoꝝ q̄ ad redēpti
onē. l' adempcōem pn̄tiū ptinē. Multa hic
videntur ignosci nullis supplicijs vindica
ri. ꝫ eoꝝ pene reseruātur imposteꝝ. Neq; ei
frustra ille proprie d̄r dies iudicij qn̄ ven
turus est iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ. sicut ecō
trario iudicātur hic aliqna. ⁊ tamē si remit
tuntur ꝓfecto in futuro seculo nō nocebunt.
Propterea de quibusdā tpalibꝫ penis q̄ in
hac vita peccātibꝫ irrogant̄ eis quoꝝ pcca
delentur ne reseruentur in finē ait aplūs. Si
enī nosipōs diiudicaremus. a dn̄o nō iudi
caremur. Cū iudicamur autē a dn̄o corripi
mur. ne cū hoc mundo dampnemur.

Redūtur a q̄- lxxiiii.
busd' ec̄ hij q̄ nomē xp̄i nō relinquūt
⁊ ei⁹ lauacro in ecclesia baptizantur. nec ab
ea vllo scismate vel heresi precidu ntur. in
quantislibet sceleribus viuant que nec di
luant peitendo. nec elemosinis redimant.
ꝫ in eis vsq; ad h⁹ vite vltimū diē ptinacis-
sime pseuent̄ salui futuri p ignē. lꝫ ꝓ magni-
tudine facinoꝝ flagitioꝝq; diuturno non

tñ igne eterno puniri. ꝫ qui hoc credunt. ⁊
tñ catholici sūt. hūana quadā beniuolētia
m̄ falli videntur. Nam scriptura diuina ali
ud ꝯsulta rñdet. Librū aūt de hac questiōe
ꝯscripsi. cuius titulus ē de fide ⁊ opibus. ubi
ꝑm scp̄turas scās quātum deo adiuuante
potui demōstraui. eā fidē saluos facē. q̄ sa-
tis euident aplūs paulus expressit dicens.
In xp̄o eī ihu. neqꝫ circūcisio quicquā valet
neqꝫ p̄puciū. ꝫ fides que ꝑ dilcōem opatur
Si aūt male et nō bene opatur ꝓcul dubio
ꝑm apostolū iacobū mortua ē in seip̄a. Rui
rursus ait. Si fidē dicat quis se hr̄e. opa aū
nō habeat. nunquid poteit fides saluaē eū.
Porro aūt si hō sceleratus ꝓpter ipsam fidē
solā per ignē saluabitur. ⁊ sic ē accipiendū
qđ ait btūs paulꝰ apostol. ipē aūt saluus
erit. sic tñ quasi ꝑ ignem. Poteit ꝯ saluare
eum sine opibꝫ fides. ⁊ falsū eit qđ dicit ia
cobꝰ apost. falsū eit ⁊ illđ qđ idē paulꝰ apo
stolꝰ ait. Nolite inquit errare. neqꝫ fornica
tores. neqꝫ idolis seruientes. neqꝫ adultei.
neqꝫ molles. neꝫ masculoꝝ ꝯcubitores. neꝫ
fures. neqꝫ auari. neqꝫ maledici. neqꝫ ebri
osi. neqꝫ rapaces. dei regnū possidebūt. Si
eī etiā in istis perseuerātes criminibꝫ. tamē
ꝓpt fidē x̄ salui erīt. quō in regno dei nō erīt.

Sed qꝛ hec apl'ica manifestissima ⁊ ap
tissima testimonia falsa esse nō pñt
illd qd obscure dictū ē de hijs q̄ supedificāt
sup̄ fūdamētū qd ē xp̄s · nō auꝝ argentum
lapides preciosos · ꝫ ligna · fenū stipulam
de hijs enī dictū ē ꝙ p ignē salui erūt · quō
fūdamēti merito nō ꝑibūt · sic ē intelligēdū
ut hijs maīfestis nō inueniatur eē cōtrariū ·
Lignū quippe ⁊ fenū ⁊ stipula nō absurde
accipi pñt reꝝ secularium q̄uis licite ꝯcessaꝝ
tales cupiditates ut amitti sine dolore non
possint aī. Cū aūt iste dolor vrit si xp̄s in cor
de fūdamēti hꝫ locū id ē ut nichil ei antepo
natur · ⁊ malit hō qui tali dolore vritur · rebꝰ
quas ita diligit magis carē q̄ xp̄o · p ignem
fit saluus. Si autē res eiusmōi tp̄ales ac se
culares tempore temptacōis maluerit tenē
q̄ cristum · eum in fundamento nō habuit
quia hec priore loco habuit · cum in edificio
prius nō sit aliquid fundamēto. Ignis ei
de quo eo loco locutus ē apostolus tal' debꝫ
intelligi · ut ambo per eum transeant · id est
⁊ q̄ edificat super hoc fundamentum auꝝ ·
argentum · lapides p̄ciosos · ⁊ qui edificat
ligna · fenum · stipulam. Cum autem hoc
dixisset adiunxit. Vnius cuiusque opus ·
q̄le opus sit ignis probabit. Si cuius opus

pmanseit qd supedificauit · mercedem ac
cipiet. Si cuius opus exustū fueit dampnū
patietur · ipē aūt saluus eit · sic tñ quasi per
ignē. Non ḡ vnius eoꝝ · ꝫ vtriusqꝫ opus
ignis probabit. Equidē ignis temptacō tri
bulacōis. de quo aperte alio loco scriptum
ē. Vasa figuli ꝓbat fornax · ⁊ hoies iustos
tēptacō tribulacōis. Iste ignis i hac interī
vita facit qd dicit aplūs. Si accidat duob
fidelibus scꝫ vni cogitanti q̄ sūt dei · quō pla
ceat deo · hoc ē edificāti sup xp̄m · hoc ē verum
fundamētū · aurum · argētum · lapides preci
osos · alteri aūt cogitāti ea q̄ sūt mūdi · quo
mō placeat uxori · id est edificanti sup idem
fundamentū · ligna · fenū · stipulā. Illiꝰ enī
opus nō exuritur · quia nō ea dilexit · quoꝝ
amissione crucietur · exuritur aūt huiꝰ edifi
cacō · qūo sine dolore non peremit · que cum
amore possessa sunt. Sꝫ qūo alterutra cōdi
cōne proposita eis potius carere mallet · q̄
xp̄o · nec timore amittendi talia · deserit xp̄m
q̄uis doleat dum amittit · saluus ē quidem
sic tamē quasi ꝑ ignem · qꝛ vrit eum dolor re
rum quas dilexerat amissaꝝ · ꝫ non subuer
tit · neqꝫ cōsumit fundamēti stabilitate atꝫ
incorrupcōe munitum. lxxvi

Tale aliquid etiā post hāc vitam fieri

incredibile nō ē. ⁊ vtrū ita sit queri pōt. et
aut inueniri ā latē nō nullos fideles ꝑ quen-
dā ignē purgatoriū. qñto magis minus fue
bō ꝑeuntia dilexerīt. tanto tardius citiusq;
saluari. non tñ tales de quibꝫ dictū ē. qđ re
gnū dei nō possidebūt. nisi ꝯuenient̄ penitē
tibꝫ eađ crimina remittant̄. Cōuenienter
aūt dixi ut steriles nō sint in elemosinis. q̄
bus tātū tribuit scriptura diuina. ut earū
tātūmō se fructū imputaturꝫ p̄nuntiet dñs
dextris. ⁊ earꝫ tantūmō sterilitatē sinistris
qñ hijs dicturus ē. Venite bñdicti patris
mei. Illis aūt. Ite in ignē eternum. lxxvii

Sane cauendum ē ne quisquā existi
met infanda illa crimina. qualia qui
agunt regnum dei non possidebūt. cottidie
ꝑpetrāda. ⁊ elemosinis cottidie redimen
da. In melius quippe est vita mutanda. ⁊
ꝑ elemosinas de peccatis preteritis est pro
piciandus deus. non ad hoc em̄dus quodā
modo ut ea sꝑ liceat impune ꝯmittē. Nemini
eī dat deus laxamētū peccandi. quāuis mi
serādo deleat iā facta hoīm pc̄cata. si nō satis-
factō ꝯgrua negligat̄ viii

De cotti lxx
dianis aūt leuibꝫ breuibꝫq; peccatis
sine quibꝫ hec vita nō ducitur. cottidiana
orō fideliū satisfacit. Eorꝫ ē eni dicē. Pr̄nr̄

qui es in celis. qui iã tali pr̃i regn̄ati sũt ex
aq̃ ⁊ spũ scõ. Delet oino hec or̃o minima ⁊
cotidiana peccata delet. ⁊ illa a quibꝫ vita
fideliũ etiã scelerate gesta. ꝫ peitendo in me
lius mutata discedit. si quẽadmodũ veraci
ter dr̃. Dimitte nob̃ debita nr̃ã. qũo nõ desũt
que dimittãtur. ita veracit̃ dicatur. sicut et
nos dimittimꝰ debitoribꝫ nr̃is. id ẽ fiat qd̃
dr̃. qꝛ ⁊ ip̃a elemosina est veniam petenti ho
mini ignoscere.

lxxix

Ac ꝑ hoc ad oia q̃ vtili mia fiũt. vꝫ qd̃
dn̄s ait. Date elemosinam ⁊ ecce oia
munda sunt vobis. non solum autẽ qui dat
esurienti cibũ. sitienti potũ. nudo vestitum. pe
regrino hospiciũ. fugienti latibulũ. egro vl̃
incluso visitacõem. captiuo redempcõnez.
debili sb̃uectõem. ceco deductõem. tristi ꝯso
lacõem. nõ sano medelam. errantiviam. de
libranti ꝯsiliũ. ⁊ qd̃cunqꝫ necessarium est in
digẽti. verũ etiaꝫ qui dat veniam peccanti.
elemosinam dat. ⁊ qui emendat verbere in
quem potestas datur. l̃ cohercet aliqua di
sciplina ⁊ tñ pcc̃m eius quo ab eo lesus aut
offensus ẽ. dimittit ex corde vel orat ut ei di
mittatur. nõ solũ in eo ꝙ dimittit ⁊ orat. ve
rũ etiaꝫ in eo ꝙ corripit. ⁊ aliqua emenda
toria pena plectit elemosinã dat. qꝛ miam p̃

prestat. Multa enī bona prestantur inuitis
qñ eoꝝ ꝯsulitur vtilitati. nō voluntati. qua
ip̄i sibi inueniūtur inimici. Amici vero illoꝝ
potius illi quos putāt inimicos. ⁊ reddūt
errando mala pro bonis. cū reddē xp̄ianꝰ
non debeat. nec mala pro malis. lxx

Multa itaq; sunt gn̄a elemosinaꝝ. q̄
cū facimus adiuuamur. ut dimittan
tur nobis peccata nostra. ꝫ ea nichil ē maiꝰ
qua ex corde dimittimus qđ in nos quisq;
pccāuit. Minus enī magnū ē erga eum eē
beniuolū. siue etiā benificum qui tibi nichil
mali feceit. illđ multo grandius ⁊ magnifi
cētissime bonitatis ē. ut tuū quoq; inimicū
diligas. ⁊ ei qui tibi malū vult ⁊ si pōt facit.
te bonū semp velle faciasq; cū possis illius
memor exempli. qui in cruce pendens ꝓ suis
exorauit ꝑsecutoribꝰ. suosq; āmonuit dicēs
Diligite inimicos vr̄os. bn̄facite hijs q̄ vos
oderūt. ⁊ orate pro hijs q̄ vos ꝑsecuntur.

Sed quoniā ꝑfectoꝝ sūt ista lxxi
filioꝝ dei quo quidē se debꝫ oīs fidelis
extendē. ⁊ hūanū animū ad hūc effcm̄. et
humanū affectū ad hūc animū orando deū
secūq; agendo luctandoq; ꝑducere. tamen
qr hoc tam magnū bonū tāte multitudinis
nō ē. quātū credimꝰ exaudiri cū đr in oīone